

CZYTAJ W NUMERZE

- RODZINNA MODLITWA WIECZORNA
- ŚWIĘTOŚĆ ŻYCIA

epifania

TYGODNIK PARAFII
pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 96. Trzecia Niedziela Wielkiego Postu. MARZEC 2014 r.

➤ SŁOWO TYGODNIA

Z EWANGELII według św. Jana (4, 5-15.19b-26.39a.40-42) fragment

Jezus przybył do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które [niegdyś] dał Jakub synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny. Nadeszła [tam] kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: «Daj Mi pić!» Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta dla zakupu żywności. Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, bym Ci dała się napić?» Żydzi bowiem z Samarytanami unikają się nawzajem. Jezus odpowiedział jej na to: «O, gdybyś знаła dar Boży i [wiedziała], kim jest Ten, kto ci mówi: "Daj Mi się napić" - prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej». Powiedziała do Niego kobieta: «Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego synowie i jego bydło?» W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: «Každy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu». Rzekła do Niego kobieta: «Daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać».

CZYTANIA NIEDZIELNE:

- Wj 17,3-7;
- Ps 95,1-2.6-9;
- Rz 5,1-2.5-8;
- J 4,42.15;
- J 4,5-427

Ks. Marian Rowicki

Kobieta samarytańska jest obrazem Kościoła, każdego chrześcijanina, któremu Chrystus przynosi dar nowego życia, zbawienie. Od nas zależy, czy uwierzmy temu objawieniu, czy z pokorą przyjmimy dar Boży. Bóg pragnie zmienić nasze serce, abyśmy oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie. Doświadczając w swoim wnętrzu światła Bożego i Jego mocy, mamy innych przyprowadzać do Boga.

Chrystus dawcą Łaski przez sakramenty

W III Niedzielę Wielkiego Postu słyszymy Ewangelię mówiącą o spotkaniu z Samarytanką. Pan Jezus przedstawia siebie jako dawcę „żywej wody”.

Samarytanka idzie do studni po wodę, tak jak to czyni każdego dnia, a tam spotyka Jezusa, który daje jej żywą wodę. Daje jej siebie, przywraca prawdziwe spojrzenie na własne życie. Woda od Jezusa nie tylko zaspakaja pragnienie, ale obmywa. Jezus staje się źródłem: „Každy kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam

stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu”(J4,13).

Żywa woda jest zapowiedzią daru życia Bożego udzielanego w sakramencie chrztu i rozwijanego przez udział w Eucharystii oraz w sakramencie bierzmowania. Przez obmycie

wajęcej z przebitego Serca Chrystusa, w wodzie oczyszczającej, gaszącej pragnienie, ożywiającej. Ona w sercu wierzącego staje się „źródłem tryskającym”, które gwałtownie bije w górę aż do życia wiecznego i do niego prowadzi.

Chrystus w rozmowie z Samarytanką najprostszą drogą zmierza do otwarcia jej serca na prawdę. Zależy Mu na tym, by ona miała odwagę spojrzeć na siebie w prawdzie. Spotkali się na płaszczyźnie gorzkiej prawdy jej życia, ale nie zatrzymali się na niej. Kobieta sama natychmiast postawiła krok dalej, chce znać prawdę o Bogu: „Wiem, że przyjdzie Mesjasz. A kiedy On przyjdzie objawi nam wszystko”. (J 4,25) Teraz tęsknota za Mesjaszem nie jest już odległą dziedziną, ale kwestią zasadniczą. Pusty dzban zostawiony przy studni świadczy o otrzymanej wierze; woda

Niewielu z nas ma odwagę spojrzeć na siebie w prawdzie. Najczęściej chcielibyśmy poznać prawdę o Bogu, o ludziach, o świecie, byleby nie ujawnić prawdy o sobie.

wodą chrzcielną Bóg obdarza nas swoim życiem i czyni nas swoimi dziećmi. **Chrzest zanurza człowieka w wodzie żywej, wypły-**

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

► żywa została odnaleziona, pragnienie miłości zaspokojone u źródła.

Chrystus szuka ludzi kochających prawdę. Niewielu z nas ma odwagę spojrzeć na siebie w prawdzie. Najczęściej chcielibyśmy poznać prawdę o Bogu, o ludziach, o świecie, byleby nie ujawnić prawdy o sobie. Ponieważ nie spełniamy tego podstawowego warunku, prawda o Bogu pozostaje dla nas zakryta. Samarytanka odkryła jej wartość, weszła w Boże środowisko i chciała, żeby jak najwięcej ludzi miało udział w jej szczęściu. Zrozumiała, że prawda jest jedyną drogą do pełni radości i wolności, a otrzymana łaska nie da się oddzielić od miłości Boga, która jest istotą Jego bytu i życia. **Miłość rozlana przez łaskę chrztu nie jest oderwana, lecz zanurzona w nurt miłości nieskończonej, która skłoniła Chrystusa do śmierci za grzeszników.**

Tajemnica wielkanocna, której liturgię będziemy obchodzić, ukazuje, że Chrystus staje się dla ludzi źródłem wody żywej, wytryskającej ku życiu wiecznemu właśnie dzięki miłości nieskończonej, jaka Go prowadzi na śmierć dla naszego zbawienia. Chrześcijanin, aby odplacić za taką miłość, nie może uczynić nic innego, jak tylko dać się upodobnić do miłości Chrystusa Ukrzyżowanego. Nie zamarnujemy tej szansy!

Henryka Andrzejewska

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA I PARAFII

Świętowanie niedzieli

Przedstawiciele Kościoła rzymskokatolickiego i Kościołów zrzeszonych w Polskiej Radzie Ekumenicznej dyskutowali nad wspólnym listem o świętowaniu niedzieli. Celem tej inicjatywy jest ożywienie wśród chrześcijan w Polsce motywacji świętowania dnia Pańskiego, która płynie ze wspólnej wiary w zmartwychwstanie Chrystusa i dar Ducha Świętego. List ma być apelem do pracowników, pracodawców i władz. „Ma być wezwaniem przede wszystkim do samych chrześcijan, gdyż sposób przeżywania dnia Pańskiego jest świadectwem wiary.”

Papież Jan XXIV ?

Papież Franciszek przez krótki czas po wyborze rozważał, jakie przybrać imię: wahał się między Janem XXIV i Franciszkiem - ujawnił kard. Loris Capovilla. Rok temu przez chwilę rozmawiał przez telefon z nowo wybranym papieżem, który zastanawiał się, czy nie byłoby dobrze, gdyby przybrał imię Jana XXIV jako następcy „papieża Soboru”. Ostatecznie jednak zdecydował się na Franciszka, zwracając uwagę na szczególną odpowiedzialność papieża za ludzi ubogich.

Audiencja śródowa

Wstawiennictwo św. Józefa zawierzył papież Polaków obecnych na śródowej audiencji ogólnej, a zwłaszcza rodziców, kapłanów, nauczycieli i katechetów. Ojciec Święty podkreślił, że Opiekun Pana Jezusa, Patron

Kościoła Powszechnego to człowiek głębokiej wiary, rzemieślnik, odważny, mocny, pokorny.

Rzym oczekuje 7 mln gości

Władze Rzymu spodziewają się, że na zaplanowaną na 27 kwietnia kanonizację papieża Jana XXIII i Jana Pawła II może przybyć do Wiecznego Miasta nawet siedem milionów ludzi z całego świata. W tej chwili 85 proc. stołecznych hoteli ma już zarezerwowane miejsca. Wielkim zainteresowaniem cieszą się też schroniska młodzieżowe na obrzeżach miasta. Aby umożliwić jak największej liczbie osób udział w uroczystościach kanonizacyjnych, na tzw. Forach Cesarskich (Fora Imperialia), a także na Piazza del Popolo i na placu przed bazyliką Matki Boskiej Większej zostaną ustawione wielkie ekrany.

Kraje najbardziej proaborcyjne

Kanada, Stany Zjednoczone i Holandia należą do ścisłej czołówki krajów, w których realizowane są zasady skrajnego permisywizmu aborcyjnego – głosi raport przygotowany przez amerykański Instytut imienia Charlotte Denman Lozier. W raporcie zaznaczono, że siedem krajów na świecie zezwala na dokonywanie aborcji na życzenie po 20. tygodniu ciąży. Oprócz wymienionych wyżej są to Chiny, Korea Północna, Singapur i Wietnam. Szczególnie ostro skrytykowano w raporcie Kanadę. „Kanada całkowicie lekceważy ludzkie życie i działa wbrew nauce, logice i międzynarodowym humanitarnym standardom.”

OBECNOŚĆ I UCZESTNICTWO

Konserwatywna, spontaniczna, całym sobą – czyli rodzinna modlitwa wieczorna

Od samego początku, gdy założyliśmy z mężem rodzinę było dla nas oczywiste, że chcemy starać się wspólnie modlić – wspólnie jako małżonkowie i potem wspólnie z dziećmi. Dlaczego? By można było mieć faktycznie relację z Panem Bogiem, by mieć lepsze relacje między sobą. I by uczyć dzieci, że modlitwa jest czymś naturalnym, stałym elementem rzeczywistości. By dać im to, czego my nie dostaliśmy.

Przechodziliśmy w tej rodzinnej modlitwie przez bardzo różne etapy i formy. Dzieci się zmieniały, ilość dzieci się zmieniała, my się zmienialiśmy – wszystko to ma wpływ na sposób organizacji wieczornej modlitwy. I teraz też się nosiliśmy z wprowadzeniem jakiejś zmiany – dzieci starsze, Wielki Post, coś by tu można zreorganizować. I jak to często bywa dzieci okazały się szybsze od rodziców. Zaproponowały, żebyśmy w tym czasie odmawiali jedną część różańca. Początkowo chciałam to ogarniać, wprowadzić jakiś ład. Ale potem pomyślałam, że Pan Bóg

chyba musi być szczerze zauroczony patrząc na to nasze małe stadko.

Najstarszy konserwatysta

Najstarszy od razu popędził po komunię różańcic i ogłosił: „Ktoś musi mówić początek, reszta odpowiada. Tak mówił Ksiądz Proboszcz”. U młodszych posłuch ma więc nie było sprzeciwu. Dziesięć wezwań rozdzielono po dwa, sprawnie i z zaczykami.

Córcia – emocje i spontaniczność

„Musimy powiedzieć za co kto się modli” – przypomniała córka. „Ja chciałabym prosić Pana Boga za wszystkich chorych, żeby ich za bardzo nie bolało. I żeby ich serce przez tą chorobę nie robiło się czarne” – mówi z przejętymi oczami. Cóż. Nic dodać, nic ująć. Jednak wciąż mnie takie słowa w ich ustach szokują.

Całe ciało się modli

Młodszy – starszy wyciąga swoje książeczki z modlitwami, rozkłada wszystko na podłodze, kłęką. Wytrzymuje tak... jakieś 2,5 sekundy. Następnie rozkłada się na ziemi, nogi opierając wysoko na

łóżku. „Synu – mówię – proszę Cię, tak nie leżymy, uklęknij. Albo chociaż usiądź...”. Patrzy na mnie zszokowany nie rozumiejąc o co mi chodzi, bo całą uwagę ma skupioną na słowach wypowiedzianych przez siostrę. Po ruchu ust poznaję, że stara się powtarzać. Córka mu pomaga, bo jeszcze trochę nie nadaża i gubi się gdzieś przy „... i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus”...

Tak więc w lekkim rozgardiaszu, ale modlitwa trwa. Jeden moment krytyczny – Najstarszy przełamuje początek, a tu Młodszy cały czas szepcze pod nosem. „To mówię sam, Ty potem będziesz zaczynał!” – upomina Najstarszy. Jeden zły, drugi smutny. Ja tłumaczę: „Dzieci, jak się mamy modlić i tym samym robić sobie przykrość to to nie ma sensu”. Nie widzę, by ich to przekonało szczególnie, ale we względnym spokoju dochodzimy do końca. Potem Najstarszy podchodzi i mówi: „Mamo, ja odmówię jeszcze jedną część i przeproszę, że się tak zdenerwowałem...”. Pan Bóg działa lepiej niż ja. Mimo, że mniej to widać i slychać.

Magda Jurewicz

ŚWIĘTOŚĆ ŻYCIA

Nasze życie jest święte, ponieważ pochodzi od Boga, który jest święty. Uświadomienie sobie tego faktu ma fundamentalne znaczenia dla postrzegania życia swojego i innych. We współczesnym zlaicyzowanym świecie trudno znaleźć impuls do takiego właśnie myślenia. Tym bardziej, że w „katechizujących” nas mediach głównego nurtu raczej nic na ten temat nie usłyszymy, ale w Kościele owszem. Dzisiaj rozpoczynamy Tydzień dla Życia, który zakończy się w przyszłą niedzielę IX. Marszem Świętości Życia. 25 marca w Święto Zwiastowania Pańskiego Kościoł będzie obchodził Dzień Świętości Życia. Jak co roku poprzedza go Warszawskie Jerycho w intencji nienarodzonych dzieci, czyli tygodniowa nieustanna Adoracja Najświętszego Sakramentu w kościele św. Stanisława Kostki na Żoliborzu.

Każde życie jest święte, każde jest wartościowe w oczach Boga. I tego biednego i tego bogatego, i zdrowego i chorego, i mądrego i głupiego, i słabego i silnego... Czy również w oczach człowieka? Chyba niekoniecznie. Liczba kilkudziesięciu milionów dzieci zabijanych rocznie na świecie w łonach matek powinna przerażać. Kilkadziesiąt milionów rocznie ... Jak to się stało, że świat dał się przekonać, że aborcja to nie morderstwo bezbronnych? Jak to się stało, że świat dał się przekonać, że pozbawienie życia chorego, czy starego człowieka jest wyrazem miłosierdzia i prawa do wolności? W świetle tych i innych faktów określenie „cywilizacja śmierci” w odniesieniu do naszej rzeczywistości wydaje się być jak najbardziej adekwatne. Człowiek ustanowił siebie panem życia i śmierci drugiego człowieka, zapominając o Panu Bogu. Przyjęcie natomiast Bożej perspektywy pozwala z szacun-

kiem traktować każde życie, bez wyjątku. Każę nam również to życie chronić od poczęcia aż do naturalnej śmierci. Życie daje Pan Bóg i to On decyduje o jego zakończeniu – w najlepszym dla człowieka momencie – jak mówił Jan Paweł II.

Rolą Kościoła jako wspólnoty wierzących zjednoczonych w Chrystusie jest budowanie cywilizacji życia. Kto jak nie chrześcijanie mają być świadkami i głosicielami życia. Kto jak nie my powinniśmy go bronić. Jest wiele różnych organizacji i inicjatyw, które pozwalają zaangażować się w ochronę życia. Można by tu wymienić chociażby europejskie akcje zbierania podpisów w ramach projektu „Jeden z nas” czy przez CitizenGo – fundację wysyłającą do różnych władz petycje m.in. w obronie życia. Nie sposób tu wymienić niezliczonej liczby inicjatyw Caritasu. Nie wspomnę już o wielkiej mocy modlitwy i o możliwości podjęcia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.

Życie człowieka należy do Boga, a jednocześnie jest wielkim darem dla nas. Darem, który możemy zmarnować albo właściwie wykorzystać. Pan Bóg pozostawia nam wybór, ale też nie pozostawia nas w tym wyborze zupełnie samych. Daje nam swoje Słowo, które bezbłędnie może zaprowadzić nas do świętości. „Bądźcie świętymi, bo ja jestem święty” – czytamy w Ewangelii. Słowa te wprost wzywają nas do świętości. To podstawowe powołanie każdego człowieka. Święty kierowca, święta matka, święty kapłan, święty lekarz ... Człowiek swoją decyzją i postawą ma potwierdzać świętość życia, które otrzymał w darze. Zobowiązuje go to do wzrostu duchowego, rozwijania uzyskanych talentów, ale również do prowadzenia zdrowego trybu życia i unikania nałogów.

Życie w świętości to życie w bliskości z Bogiem, który nas kocha. Życie jest lepsze od

śmierci, więc dlaczego wybierać śmierć. Jakimś wielkim paradoksem jest to, że tak trudno zaufać Dawcy życia. Skoro to On dał nam życie, to również będzie się nim opiekował. Niezwykle jest również to, że tak naprawdę dał je nam na zawsze, na wieczność. I właściwie to od nas zależy, gdzie będziemy chcieli tę wieczność spędzić – czy w szczęściu z naszym Ojcem, który jest w Niebie, czy z ojcem kłamstwa w piekielnych czeluściach.

Niesamowite jest również to, że Stwórca całego świata i wszelkiego życia na Ziemi dał stworzonemu na swój obraz i podobieństwo człowiekowi udział we wciąż trwającym akcie stwarzania i przekazywania życia.

Niech rozpoczynający się tydzień będzie czasem szczególnego dziękczynienia Panu Bogu za dar życia – mojego, twojego, naszych bliskich, każdego. Nie jak zwykle narzekania i utyskiwania, ale właśnie wdzięczności. A to, co trudne ofiarujemy naszemu Ojcu, zawierając Jego nieskończonej Miłości.

Wiola Malan

Ojciec Święty FRANCISZEK do Polaków

Bracia i siostry, święty Józef, Patron Kościoła Powszechnego, którego uroczystość dzisiaj obchodzimy, to człowiek głębokiej wiary, rzemieślnik, odważny, mocny, pokorny. Jego troska o Jezusa powinna być przykładem dla każdego ojca, każdego wychowawcy. Jego wstawiennictwo powierzam was tu obecnych, wszystkich rodziców, kapłanów, nauczycieli i katechetów, którzy w Kościele i w społeczeństwie podejmują zadania wychowawcze. Niech Bóg błogostawi was i waszą posługę.

AUDIENCJA GENERALNA 19.03.2014

KATOLICKIE WWW

www.jerycho.ksm.org.pl

WARSZAWSKIE JERYCHO organizowane jest co roku w okresie poprzedzającym Dzień Świętości Życia w intencji obrony życia nienarodzonych. Wydarzenie ma charakter modlitewny. Jego głównym elementem jest nieustanna Adoracja Najświętszego Sakramentu, którą wspólnie podejmują ruchy, stowarzyszenia i wspólnoty katolickie działające na terenie Warszawy oraz mieszkańcy stolicy. Nawiązuje ono w swej formie do biblijnej sceny zburzenia murów Jerycha po ich tygodniowym oblężeniu. Na stronie znajdziemy informacje: co, gdzie i kiedy?

Wiola Malan

**WARSZAWSKIE
JERYCHO**

19-25.03.2014

**Włącz się w nieustanną Adorację
Najświętszego Sakramentu
w obronie życia!**

SANKTUARIUM bł. ks. JERZEGO POPIELUSZKI

> Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **23.03** – niedziela, o g. 17.30 nabożeństwo Gorzkich Żali; rozpoczynamy „Tydzień dla Życia”; do kosza przy ołtarzu składamy dar serca dla potrzebujących.
2. **25.03** – wtorek, uroczystość Zwiastowania Pańskiego; Dzień Świętości Życia; Msze św. o g. 9.00 i 18.00; zapraszamy małżeństwa oczekujące dziecka na Mszę św. wieczorną z uroczystym błogosławieństwem na zakończenie. W tym dniu zachęcamy do duchowej adopcji dziecka poczętego.
3. **28.03** – piątek, Droga Krzyżowa o g. 17.00
4. **30.03** – niedziela; rozpoczynamy rekolekcje wielkopostne, które poprowadzi Ks. prof. Krzysztof Bardski. W archikatedrze o g. 12.30 Msza św. pod przewodnictwem Arcybiskupa Kardynała Kazimierza Nycza na zakończenie Tygodnia dla Życia, po której odbędzie się IX Marsz Świętości Życia.
5. **04-06.04** – rekolekcje dla małżeństw cywilnych w powtórnych związkach.
6. Budowa: prowadzone są prace wykończeniowe.

IX MARSZ ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA 2014

30 marca 13.30

ONONA OD POCZĘCIA

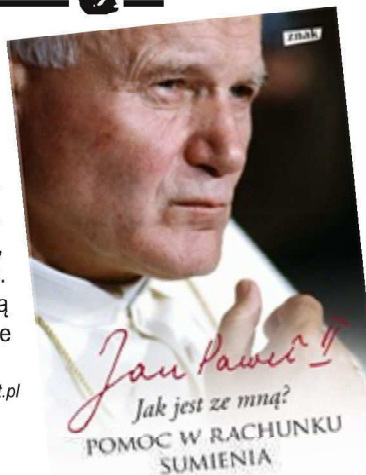
więcej na: www.marszprolife.net.pl

Przeczytaj

> **BL. JAN PAWEŁ II - KAROL WOJTYŁA**
Jak jest ze mną? Pomoc w rachunku sumienia

Czy wszystko we mnie „żyje z wiary”? Jaką odpowiedź dają codziennie Bogu? Czy jestem świadkiem Chrystusa? Książeczka zawiera rekolekcyjne rozważania Jana Pawła II oraz pytania dotyczące rozwoju duchowego, modlitewnej gorliwości, odniesienia do bliźniego i świata. Układają się w niezwykle rachunek sumienia. Pozwalają każdemu wierzącemu osobliwie uporządkować własne wnętrza i pogłębić osobistą relację z Bogiem.

Materiały zaczerpnięte z strony www.kmt.pl

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci, (wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00 - (wrzesień - czerwiec)

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

Droga Krzyżowa
piątki godz. 17.00

a w niedziele Gorzkie Żale
o godzinie 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

KOSZT WYDANIA: 50 GR

**CENA: dobrowolne ofiary
złożone do koszyka**

Rekolekcje Winnica Racheli

25-27 kwietnia 2014

W tym terminie odbędą się pod Warszawą weekendowe rekolekcje dla osób zranionych emocjonalnie i duchowo z powodu uczestnictwa w aborcji.

Rekolekcje te kierujemy do matek, ojców, rodzin usuniętych dzieci jak również do osób, które były zatrudnione w przemyśle aborcyjnym, wszystkich którzy poszukują uzdrowienia duchowego w tak trudnej sytuacji.

Winnica Racheli (Rachel's Vineyard), od 27 lat w USA, jest obecnie największym na świecie duszpasterstwem oferującym tego typu pomoc.

Proces rekolekcji okazał się skuteczny w przyniesieniu ulgi w bólu, który jest powszechny dla wielu osób po aborcji.

Winnica Racheli jest obecna w Archidiecezji Warszawskiej i jest pod opieką duszpasterską Wydziału Duszpasterstwa Rodzin kierowanego przez Ks. Dominika Koperskiego

Zapisy i informacje:

winnica.racheli@gmail.com

[facebook.com/winnicaracheli.warszawa](https://www.facebook.com/winnicaracheli.warszawa)

Zespół Winnica Racheli Polska